

РАН БОСИЛЕК ДОБЪР ОТГОВОР

chitanka.info

Имало едно време прочут шегобиец. Мало и голямо говорело за неговите хитрини. Доцяло се на един селянин да го види. Наканил се да отиде в къщата му. Но не искал да се яви с празни ръце. Уловил една стара кокошка. Занесъл му я.

— Какво те носи, приятелю? — попитал шегобиецът.

— Дойдох да те видя и да ти донеса тая кокошчица.

— Добре си ми дошъл! Влез вътре да те нагостя!

Влязъл. Похапнал. Посърбнал. Отишъл си весел.

Минало се, каквото се минало, селянинът дошъл пак. Похлопал на вратата.

— Кой хлопа? — попитал шегобиецът.

— Аз съм. Отвори! Нали помниш, че ти донесох кокошка.

— А, така ли! Навреме си дошъл. Ела да обядваме.

Селянинът се вмъкнал и пак се наял хубаво.

Подир няколко дни дошъл друг селянин. Почукал на вратата.

— Кой чука? — попитал шегобиецът.

— Аз чукам.

— Кой си ти?

— Съсед съм на оня селянин, който ти донесе кокошката.

— Добре си ми дошъл! Ела да похапнем!

На сутринта дошъл друг селянин, похлопал и рекъл:

— Аз съм съсед на съседа на оня селянин, който ти донесе кокошка.

Шегобиецът отговорил:

— Истина ли казваш? Влез тогава да те нагостя.

Стопанинът сложил паница с гореща вода пред безочливия селянин и рекъл:

— Сърбай, приятелю!

Селянинът засърбал.

— Как ти се вижда чорбата? — попитал шегобиецът.

— Постничка.

— Вярно, че е постничка, но ще прощаваш, гостенино. Защото това е чорбата, що сварих от остатъците на чорбата, с която гостих твоя съсед. А пък неговата чорба бях сготвил от остатъците на оная кокоша чорба, с която нагостих селянина, който ми донесе кокошката.

— Че то не е чорба тогава, а топла водица.

— Вярно, топла е, приятелю! Но ако дойде и твоят съсед след тебе, направо от кладенеца ще сърба.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.